

вж 1. Апостоль Павелъ, като видѣлъ добро отъ Онисіфора, ето каквы въздаянія му желас: *Господь да даде милость на Онисіфоровѣтъ домъ, зашто много пжти мя упокои, и не ся засрами отъ оковы тѣ ми: да му даде Господь да намѣри милость отъ Господа въ оный день.*

[стпхове 16 и 18]. сирѣчь слѣдь смърть тж, какъ то тълкувать черковны тѣ учителе. А златоустъ дума: въ день тѣ на страхъ тѣ и трепераніе то.

Нѣ начяло и край на всичкы тѣ доказателства: е всеистинно го слово Христово, у Матеа гл. 12: *Кой то рѣче слово противъ Сына челоувѣческаго, ще му ся прости: а който рѣче противъ Духа Святаго, нѣма да му ся прости, ни на тоя свѣтъ, ни на онзи.* (ст. 32).

Въ Евангеліе то отъ Лука, разбойникъ тѣ като висѣлъ на кръсть тѣ, говори къмъ Христа: *Смысли мя Господи, кога то дойдешъ въ царството си.* Тука явно ся утвърдява нашъ тѣ догматъ. Кога то онзи разбойникъ видѣ, че ся приближява смърть та му, тогава съвѣсть та му прѣдстави грѣховетѣ му. А като вѣруваше твърдо, че Христосъ е Господь и Избавитель, моляше го и говоряше: *Смысли мя, Господи, кога тѣ дойдешъ въ царство то си.* Като да бы рѣкъль: И двама та вече ный умираме на кръсть: ты невинно, а азъ за кабахаты тѣ си. Нѣ моля ти ся слѣдь смърть тж, кога то обладаешъ свое то царство, благоволи да смыслишь и мене, и да ми простишь грѣховетѣ. Не е ли явно